Σηλυβρίας Ιγνάτιος ο Χορτασμένος

«Μεταξύ των ρητορικάς συγγραφάς γραψάντων Βυζαντι- Νέος Ελληνο-
νών τάσσει ο κ. Krumbacher (Geschichte der byzanti- μνήμων
nischen Litteratur σ. 452) και τον Ιωάννην Χορτασμένον Τ. Δ' 1907
λέγων περί αυτού ότι είναι άγνωστον ακριβώς κατά τον αι- σ. 484 5
ώνα και τον χρόνον καθ' ον έζησε, γράψας υπομνήματα
εις τα Προγυμνάσματα του Αφθονίου, σωζόμενα π.χ. εν
τω Ρικκαρδιανώ κώδικι της Φλωρεντίας 58 φ. 1 κ.ε. Πρβλ.
τα σημειώματα του G. Witelli εν Studi ital. di filol. clas-
sica Τομ. Β' 1894 σ. 508 και 570.»

Περί του αυτού Χορτασμένου [illegible] διά των
συνδυασμών να παράσχωμεν [illegible] τινας διασαφήσεις
πληρέστερον τα καθ' αυτόν. Και πρώτον είναι ο αυτός προς
τον ανέκδοτον Χορτάσμενον ο Boissonade (Anecdota
Graeca Τομ. Ε' σ. 354 κ.ε.) εξέδωκεν εκ του Παρισινού κώ-
δικος 1270 των μικρών γραμματίων των επιγραφομέ-
νων «Του σοφωτάτου ορθώς τω γραμματικώ εν τοις
οις των γραμματικών [illegible], του Σηλυβρίας, ήτοι του Χορ-
τασμένου». Το δε όνομα Χορτασμένου εν τη επιγραφή της
γραμματείας ταύτης προήλθεν εκ παραναγνώσεως του
αγνώστου ονόματος Χορτασμένου ένεκα της παλαιογραφικής
ομοιότητος προς αυτόν, ως μάλιστα επιβεβαιώνεται εκ των
εν συνδυασμώ γραμμάτων εν τη παρατηρήσει και
άλλαις εν κώδιξι του δεκάτου πέμπτου αιώνος. Με αχ εν

Σηλυβρίας Γρηγόριος Χορτασμένος.

Τῷ δε Ιωάννου Αργυροπούλου ανεκδότῳ βασιλικῷ προς τον αυτοκράτορα Κωνσταντῖνον τον Παλαιολόγον (ἴδε προσεχῶς εκδιδομένην υπ' εμοῦ Αργυροπούλειαν σ. 41 σημ. 2) την λέξιν "ανεψιὸν" τον κωδίκων Vaticanus graecus 1089α Αμβροσιανοῦ Μ. 41 Sup. και Μαδριτένσου 115 (4636) γραφόντων "ανεψιόν" εν τοις Παρισινοῖς 817 και 1191.

Επειδὴ αποδεικνύεται ότι ο Χορτάσμενος της Παρισινῆς βιβλιοθήκης ήτο ο αυτὸς και ο Γρηγόριος Χορτασμένος της Σηλυβρίας, ήτο δε ούτος επίσκοπος Σηλυβρίας. Τον αυτον δε πρέπει βεβαίως να [illegible] προς τον Γρηγόριον Σηλυβρίας επίσημον τον υπό Lequien (Oriens Christianus Τομ. Α σ. 1159) γραφόμενον [illegible] του αγίου Κωνσταντίνου και της αγίας Ελένης [illegible] εν τω κώδικι 19 του εν της βιβλιοθήκης [illegible] Πίν. Β΄ περιγράφεται [illegible] βιβλιοθήκην του Βατικανοῦ.

Αλλά κατά τίνα αιώνα ήτο ο Γρηγόριος Χορτασμένος μητροπολίτης Σηλυβρίας; ο μεν Boissonade (ενθ. ανωτ.) περί του παρεγγυρισμένου Χορτασμοῦ Σηλυβρίας ποιήματος λέγει· Selymbriae urbis illum episcopum Chortasminum, quae aetate fuerit ignoro. Sed recentissimum esse qui dixerit, a vero non aberrabit. Ο δε Lequien (ενθ. αν.) γράφει περί του Γρηγορίου Σηλυβρίας quem saeculo proinde decimo quarto vel decimo quinto adulto sedisse oportet. Όθεν δε φαίνεται η [illegible] του [illegible] του

Πρὸ τοῦ 1446 Σηλυβρίας Ἰγνάτιος Χορτασμένος

καθ᾽ ἣν ὁ Ἰγνάτιος ὑπῆρξεν ἀρχιεπίσκοπος Σηλυβρίας τὸ τρίτον ἥμισυ τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος. Καὶ δὴ ἐγὼ αὐτὸς ὑπελάμβανον ἀναφερομένην μίαν τῶν ἐν τῷ Vaticanus graecus 914 ἐπιστολῶν Ἰωσὴφ ἱερομονάχου ὅστις εἶναι ἀναμφισβητήτως ὁ ὕστερα γενόμενος Μονεμβασίας. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ τελευταία τῶν ἐν τῷ κώδικι ἐκείνῳ ἐπιστολῶν τοῦ Ἰωσήφ, ἡ ἐπιγράφεται· "Τῷ Χορτασμένῳ". Καὶ γράφει μὲν αὐτῷ ὁ Ἰωσὴφ "ἐν τῇ τοῦ Πέμψας, ὅτι μὲν οὖν ἔχεις τῆς νεωτέρας ἀφηγησίας δόξας. ὅτι δὲ καὶ τῶν συνηθεστάτων [illegible] συνεχεῖς ἀπηνεστέρων" [illegible] δ᾽ ἴσως διὰ τὴν μακρὰν αὐτοῦ σιωπήν. ἐν [illegible] χωρὶς τῆς ἐπιστολῆς δηλοῦται ἡ ἀγάπη τοῦ Χορτασμένου." Ὅτι τοίνυν περὶ αὐτὴν ὄντως γράμματα πέμποις ἄν, οὐ καλὰ μέν, τῆς σῆς δὲ ἀγάπης [illegible] ψυχῆς, ποίαν αὐτὸς ἔχεις ἐπιστολήν, ἢ συχνὰ δυνάμενος πέμπειν καὶ μακρὰ θέλειν, γράφε μὲν ἢ συχνά, καλλίω δὲ μᾶλλον ἢ χείρω· γράφε τοίνυν, διὰ τὸ κάλλος τῶν ἐπιστολῶν εὐφραίνειν ἡμᾶς τὴν δὲ σὴν ἀγάπην σαφῶς ἡμῖν παραδηλοῦν, ἣν ἐν τοῖς τῶν καλλίστων τιθέμεθα." Ὁ δὲ ὁ Ἰγνάτιος Χορτασμένος ἔζη ἀρχιερεὺς τὸ ἔτος [illegible] ἐξάγεται ἐκ τοῦ σημειώματος τοῦ Βατικανοῦ κώδικος Reginae Suecorum 6, ὅτι τῷ 1446 ἀνῆκεν εἰς τὸν Δημήτριον Λεοντάρην. Ἴδε Νέος Ἑλληνομνήμων τ. Δ΄ σ. 313 κ.ε. "